

GEÇ GELEN ÖZÜR, GEÇ GELEN İTİRAF ÇÖZÜM MÜ?

FAHRİ SARRAFOĞLU

Değerli Okurlarım ve tabii ki kıymetli anne-babalar, merhaba...

Bazen bir çocuğun eline verdiğimiz bir oyuncak, bazen de onun adına kurduğumuz bir hayal, biz farkında olmadan onun en büyük hapisanesine dönüşebilir. Bizler "onun iyiliği için" ya da "kendi yaralarımızı sarmak için" adımlar atarken, o küçük yüreklerin bu yükün altında nasıl ezildiğini ne kadar görebiliyoruz? Bugün sizi, hepimizin çok yakından tanıdığı bir "sevimli dostun" gölgesinde kalan, kırık bir çocukluk hikâyesine; **Winnie the Pooh ve Christopher Robin**'in gerçek dramın okumaya davet ediyorum. Bakalım, bir başarı hikâyesi ne zaman bir esarete dönüşüyor?

Bal Kavanozundaki Hüzüün

Christopher Robin'in Gerçek Hikâyesi

Dünyanın en tanınmış ayısı **Winnie the Pooh** ve dostlarının yaşadığı o meşhur "Yüz Dönüm Ormanı", dışarıdan bakıldığında neşe ve masumiyetin simgesidir. Oysa bu büyülü dünyanın satır aralarında; sarsılan baba-oğul ilişkisi ve şöhretin ağır gölgesinde şekillenen yarım kalmış bir çocukluk saklıdır.

Savaşın Gölgesinden Doğan Kaçış

Hikâye, **Londra'nın** tanınmış yazarı **A. A. Milne'in**, Birinci Dünya Savaşı'nın ruhunda bıraktığı izlerden kaçmak isteyen **Milne**, bu büyük yıkımdan sonra huzuru, doğada ve oğlu **Christopher Robin**'in pelüş oyuncaklarıyla kurduğu hayal dünyasında arar. Başlangıçta sadece bir baba-oğul oyunu olan bu evren, kısa sürede dünya edebiyatına damga vuracak bir ticari başarıya dönüşür.

Bir Çocuğun Kimlik Esareti

Christopher Robin, daha çocuk yaşta babasının hikâyelerinde bir "karakter" haline getirilir. Milyonlarca çocuk onun maceralarını hayranlıkla okurken, gerçekte **Christopher** bu ilginin ağırlığını omuzlarında taşır. Yatılı okul yıllarında akranlarının zorbalığına uğrayan **Christopher**, babasının yarattığı bu "sevimli çocuk" imajından nefret eder. Yetişkinliğinde kurduğu şu cümle, bir babanın evladına bıraktığı mirasın bazen nasıl bir bedeli olduğunu anlatır.

"Babam benden çocukluğumu aldı ve onu bir markaya dönüştürdü."

Ebeveynlere Notlar

Miras mı, Proje mi..?

Bugün "sharenting" (ebeveynlerin çocuklarını sosyal medyada aşırı paylaşımı) olarak adlandırılan durumun ilk ve en dramatik örneklerinden biridir bu hikâye. Modern psikoloji ve uzman görüşleri ışığında, bu tabloyu şu başlıklarla okumalıyız:

Gerçek Benliğe Alan Açın

Çocuk psikiyatrları, çocuğun sağlıklı gelişimi için "gerçek benliğinin" korunması gerektiğini vurgular. Bir çocuğu erken yaşta bir "role" hapsedmek, ömür boyu sürececek bir kimlik karmaşasına yol açabilir.

Araçsallaştırmadan Kaçının

Ebeveynler, kendi duygusal boşluklarını veya ekonomik hedeflerini çocukları üzerinden gidermemeli. A. A. Milne, kendi savaş travmasını iyileştirmek için oğlunu bir araç olarak kullanmış, bedelini ise oğlu ödemiştir.

Sevgi Şartsız Olmalı

Sevgi ve ilgiyi başarıya, performansa ya da "görünürlüğe" bağlamayın. *Christopher*, babasının sevgisini, ancak kitapların ruhunda bıraktığı izler kadar hissetmiştir. Lütfen, çocuğunuza sevginizi doğrudan ve sadece "kendisi olduğu için" verin.

Sonuç Olarak;

Christopher Robin babasını hiçbir zaman tamamen affetmedi ama onun bıraktığı o devasa gölgenin içinde yaşamayı öğrendi. Bizim için asıl soru şudur. Çocuklarımıza bir gelecek inşa ederken, onların bugünkü özgürlüklerini ve mahremiyetlerini ellerinden alıyor muyuz?

Unutmayalım; en büyük başarı, bir çocuğun kendi hikâyesini kendisinin yazmasına izin vermektir.

Meraklısına Bir İzleme Önerisi

Bu baba-oğul çatışmasını ve başarının perde arkasındaki hüznü daha yakından görmek isterseniz; 2017 yapımı "*Elveda Christopher Robin*" (*Goodbye Christopher Robin*) filmi, bu yazıda anlattıklarımıza dair etkileyici bir kapı aralayacaktır.

